

Rudolf E.O. Ekkart

Gerbrand Ban

De schilder Gerbrand Ban behoort tot de talloze Nederlandse kunstenaars van de zeventiende eeuw over wie de literatuur vrijwel beperkt blijft tot de vermeldingen in de lexica en een enkele beschrijving van een werk in een museumcatalogus.¹ Pas onlangs kreeg Ban wat meer aandacht in het kader van een onderzoek naar de Enkhuizer schilderkunst van de zeventiende eeuw, maar de opzet van die publikatie liet niet toe uitvoerig stil te staan bij zijn levensgeschiedenis en de kleine groep van werken die aan hem kan worden toegeschreven.²

Afkomst en opleiding

Hoewel de kunstenaar voor zover we weten zelf steeds de familienaam Ban gevoerd heeft, was hij een telg uit de Haarlemse familie Borst en is de naam Ban afkomstig van zijn grootmoeder van vaderszijde, Claesje Albrechtsdr. Ban, echtgenote van de in 1609 overleden Haarlemse brouwer Gerbrand Cornelisz. Borst. Hun zoon Albrecht, de vader van de schilder, gebruikte bij voorkeur de familienaam van zijn moeder, terwijl zijn broers en enkele van zijn zonen zich Borst en enkele andere zonen zich Ban noemden.³ Albrecht Ban was evenals zijn vader brouwer in Haarlem en wel in de brouwerij in 't Jerusalemsche Veer aan de Bakenessergracht.⁴ In 1611 was hij in het huwelijk getreden met Ermgard van Beresteyn, de in 1584 in Haarlem geboren dochter van Gijsbert van Beresteyn (1553–1616), die zich in 1594 met zijn

gezin in Enkhuizen gevestigd had en daar als haringhandelaar, reder, bewindhebber van de Oostindische Compagnie, schepen en commies-generaal der convoeien en licenten een belangrijke rol speelde. Het echtpaar Ban-van Beresteyn had vier volwassen geworden kinderen: de schilder Gerbrand Ban, Jan Ban, die later als drogist in Brugge gevestigd was, de Haarlemse koopman Cornelis Borst en ten slotte Pieter Borst, aanvankelijk drogist in Haarlem en vanaf 1654 als drogist in Den Haag woonachtig. Het is duidelijk dat Gerbrand Ban zowel van vaders als van moederszijde tal van familiebanden met vooraanstaande Haarlemse families had⁵ en tevens kon beschikken over invloedrijke familierelaties in de stad Enkhuizen.

De beschikbare informatie over het leven van Gerbrand Ban is slechts beperkt, maar stelt ons niettemin in staat zijn levensgeschiedenis globaal te reconstrueren. Hij groeide ongetwijfeld op in Haarlem en het is waarschijnlijk dat hij ook in die stad zijn schildersopleiding genoten heeft. Er waren zekere indirecte familierelaties met andere schilders, aangezien Margaretha van Beresteyn, een zuster van de moeder van Gerbrand Ban, in 1622 getrouwd was met de als schilder vermelde burgemeesterszoon Cornelis Jacobsz. Gael (overleden in of kort voor 1635).⁶ Cornelis Gael was op zijn beurt een oomzegger van Maritge Adriaensdr. Deyman (zijn tante van moederszijde), die gehuwd was met de

Afb. 1. Gerbrand Ban, *Heilige Barbara*. Paneel, 86 × 67 cm. Verblijfplaats onbekend.

schilder Cornelis Cornelisz. van Haerlem.⁷ Het is niet waarschijnlijk dat deze relaties een indicatie geven dat Ban bij een van deze kunstenaars zijn opleiding zou hebben ontvangen, temeer daar het huwelijk van Cornelis Gael en Margaretha van Beresteyn al binnen een jaar tot een breuk tussen de echtelieden had geleid.⁸

Een belangrijker aanwijzing voor de opleiding van Gerbrand Ban vormt het enige bekende door hem gesigneerde schilderij dat geen portret is, een afbeelding van de Heilige Barbara (afb. 1). Dit werk vertoont een dusdanige verwantschap met schilderijen van de hand van de Haarlemse schilder Pieter Fransz. de Grebber (ca. 1600–1652/1653), dat het in het verleden wel op zijn naam geplaatst is.⁹ Het lijkt op grond daarvan zeer wel mogelijk dat Ban bij deze kunstenaar in de leer geweest is. Het schilderij met de Heilige Barbara is ongedateerd, maar gezien de

nauwe relatie met het werk van De Grebber lijkt een vrij vroege datering in de jaren dertig het meest waarschijnlijk.

Loopbaan

In 1640 vinden we Ban als schilder en kunsthandelaar in Amsterdam. Op 26 juli van dat jaar ondertrouwde hij, wonend aan de Achterburgwal, met Willemijntje Boele en op 19 augustus werd het huwelijk voor schepenen voltrokken.¹⁰ Hoe lang hij in Amsterdam gevestigd bleef, is niet duidelijk, maar vast staat dat hij in 1648 in Enkhuizen woonachtig was, aangezien hij vanaf dat jaar enkele keren in de notariële protocollen van die stad voorkomt.¹¹ Zijn vestiging in Enkhuizen in of niet lang voor 1648 wekt geen verbazing, gezien de familierelaties waarover hij daar beschikte. Zijn grootvader van moederszijde had zich immers in 1594 in Enkhuizen gevestigd en tegen het midden van de eeuw woonden daar nog twee tantes van Beresteyn, die gehuwd waren met een notaris en een arts¹², en bovendien de weduwe en de kinderen van zijn al in 1631 overleden oom Pieter van Beresteyn.¹³ Indien Gerbrand Ban inderdaad een leerling is geweest van Pieter de Grebber, bestonden er vermoedelijk ook artistieke relaties, want De Grebber had al in 1633 een altaarstuk voor de Enkhuizer katholieke schuilkerk vervaardigd, terwijl zijn zuster, de schilderes Maria de Grebber, al sinds 1629 in Enkhuizen woonachtig was.¹⁴ Hoewel de bloei van Enkhuizen in het midden van de 17de eeuw al over haar hoogtepunt heen was, was er in deze stad, in omvang de vijfde stad van Holland, ongetwijfeld voldoende werk voor een bekwaame portretschilder. In de jaren veertig werkte hier de schilder Herman Meindertsz. Doncker, van wie een vrij groot aantal Enkhuizer portretten uit de jaren 1641–1646 bekend is; het is niet bekend of hij ook daarna nog in de stad heeft gewoond of dat hij zich kort na 1646 elders heeft gevestigd.¹⁵ In het laatste geval zou zijn vertrek voor Ban een stimulans kunnen zijn geweest om zijn geluk te beproeven in de stad waar zijn moeder haar jeugd jaren had doorgebracht. Lang heeft zijn werkzaamheid aldaar niet geduurd, want reeds in de week tussen 8 en 13 mei

Afb. 2. Gerbrand Ban, Portret van een man, 1650. Koper, ovaal, 23 × 17,5 cm. Rijksmuseum, Amsterdam.

1652 werd hij in de Zuiderkerk te Enkhuizen begraven.

Werken

Met uitzondering van het schilderij met de Heilige Barbara, dat vermoedelijk in een eerdere periode ontstond, dateren de vrij weinige schilderijen van Ban die wij thans kennen uit de jaren 1647–1652, dat wil zeggen uit zijn Enkhuizer periode of, in het geval van het portret uit 1647, eventueel van kort daarvoor. Uit oude veilinggegevens weten we van het bestaan van nog enkele portretten, die in Enkhuizen moeten zijn ontstaan, maar van deze stukken is noch de huidige verblijfplaats noch een afbeelding bekend.¹⁷ Mogelijk heeft de schilder ook andere genres beoefend; in de nalatenschapsinventaris van de Haarlemse schilder Frederick Vroom uit 1667 treffen we althans een schilderij aan dat omschreven is als *Eenige vruchte van C. Ban*, hetgeen waarschijnlijk gelezen moet worden als G. Ban en een indicatie zou vormen dat de schilder ook stillevens zou hebben vervaardigd.¹⁸

We kennen thans zeven portretten van zijn hand, die onderling nogal wat verschillen vertonen.¹⁹ Alle bekende werken van Ban

Afb. 3. Gerbrand Ban, Portret van Simon Semeyns, 1652. Paneel, 74 × 60 cm. Stichting Semeijns de Vries van Doesburgh.

zijn op paneel, met uitzondering van het kleine mansportret uit 1650, dat op koper geschilderd is. De beperkte periode waarin deze zeven stukken ontstonden, de jaren 1647–1652, en de onderlinge verschillen in opzet maken het onmogelijk om aan de hand van dit materiaal een ontwikkeling aan te wijzen.

Het enige werk van Ban in Nederlands openbaar bezit, het gesigeneerde en 1650 gedateerde mansportret uit het Rijksmuseum te Amsterdam (afb. 2), is het zwakste van de tot nu toe bekende werken. De weergave van de voorgestelde met de zeer groot afgebeelde rechterhand op de voorgrond is wat gekunsteld, terwijl de uitvoering van het op koper geschilderde ovale portretje niet de kwaliteiten vertoont die we uit de andere werken van Ban leren kennen. Overtuigender is de schilder op groter formaat, zoals in het portret van de latere Enkhuizer schepen Simon Semeyns (afb. 3), dat blijkens de datering in Bans sterfjaar 1652 ontstond en de tegenhanger is bij het al in 1644 door Herman Doncker vervaardigde portret van Semeyns' echtgenote Aef Blauhulck.²⁰ De tegenstelling tussen het nogal strakke en vlak geschilderde portret van de vrouw en de veel plastischer

Afb. 4. Gerbrand Ban, Portret van een eenjarige jongen,
1647. Paneel, 100 × 72,5 cm.
Particuliere verzameling, Londen.

Afb. 5. Gerbrand Ban, Portret van een jonge man, 1649. Paneel, 67,5 × 56 cm. Verblijfplaats onbekend.

en natuurlijker weergave van de man is kenmerkend voor het verschil in stijl tussen Doncker en Ban, van wie de laatste ongetwijfeld een begaafder portrettist was. De beeltenis van Simon Semeyns behoort tot de degelijke Hollandse portretkunst van het midden van de 17de eeuw en sluit vooral aan bij het vroege werk van Bartholomeus van der Helst.

Het uit 1647 daterende portret van een eenjarig jongetje met bloemen en rinkelbel in de handen en een kolfstok aan zijn voeten (afb. 4) toont een levendige en charmante weergave van een kind, die herinnert aan de werken van de Amsterdammer Dirck Santvoort. Het schilderij stond op naam van Jacob Gerritsz. Cuyp voordat begin 1988 de signatuur als die van Ban herkend werd. Dit goed geschilderde en bijzonder aantrekkelijke kinderportret toont de kwaliteiten van Gerbrand Ban op zijn best. Wat dichter bij de Haar-

Afb. 6. Gerbrand Ban, Portret van een man, 1650. Paneel, 51 × 43 cm. Verblijfplaats onbekend.

lemse school staan de beeltenis van een jongeman uit 1649 (afb. 5), waarin de lichtdonkertegenstelling in het gezicht en de verlopende achtergrondtoon aansluit bij het werk van Johannes Verspronck en het wat kleinere mansportret uit 1650 (afb. 6). Slechts een beperkte indruk kan men nog krijgen van het in 1651 als heupstuk geschilderde portret van een 69-jarige man (afb. 7), dat in de 19de eeuw werd overschilderd tot een portret van de Engelse koning Hendrik VIII en waarop men om documentaire redenen een deel van de overschildering heeft laten zitten. Nauw verwant met dit schilderij is een ongesigneerd mansportret (afb. 8), dat door Renckens onder voorbehoud werd toegeschreven aan de Hoornse schilder Jan Albertsz. Rotius, maar op grond van de overeenstemming met het stuk uit 1651 op naam van Ban mag worden gesteld.²¹

Afb. 7. Gerbrand Ban, *Portret van een 69-jarige man*, 1651. Paneel, 119,5 × 88,3 cm. Walker Art Center, Minneapolis.

Het kleine oeuvre dat thans op naam van Ban bijeengebracht is vertoont enige schommelingen in de kwaliteit, maar maakt duidelijk dat de kunstenaar beschouwd kan worden als een van de vele uiterst verdienstelijke Hollandse portrettisten, die door het grote aantal belangwekkende meesters dat de zeventiende eeuw heeft opgeleverd niet de aandacht heeft gekregen die hij op grond van zijn werken verdient. Het is te hopen dat het terugvinden van meer schilderijen van zijn hand ons beeld in de toekomst nog enigszins zal kunnen verbreden.

Afb. 8. Gerbrand Ban, *Portret van een man*. Paneel, 121 × 88 cm. Verblijfplaats onbekend.

Noten

¹ A. von Wurzbach, *Niederländisches Künstler-Lexikon*, Wien-Leipzig 1906-1911, dl. I, p. 51 en dl. III, p. 16; U. Thieme en F. Becker (red.), *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler*, dl. II, Leipzig 1908, pp. 433-434 (door E. W. Moes); P. J. J. van Thiel e.a., *All the paintings of the Rijksmuseum in Amsterdam. A completely illustrated catalogue*, Amsterdam/Maarssen 1976, p. 99.

² R. E. O. Ekkart, *Portret van Enkhuizen in de gouden eeuw*, met een inleiding van Gusta Reichwein, Zwolle/Enkhuizen 1990 (cat. tent. Zuiderzeemuseum, Enkhuizen), pp. 30-33 en 66. Deze publikatie is in de bijlage afgekort als Ekkart 1990.

³ Zie E. A. van Beresteyn en W. F. del Campo Hartman, *Genealogie van het geslacht Van Beresteyn* dl. I, 's-Gravenhage 1954, pp. 199-200.

⁴ Zijn vader was brouwer 'in de Passer', waar hij later werd opgevolgd door zijn zoon Cornelis Gerbrandsz. Borst.

⁵ Ook de bekende Haarlemse priester en musicus Jan Albertsz. Ban (1598–1644) was een achterneef van Gerbrand Ban.

⁶ Zie over hem: A. van der Willigen, *Les artistes de Harlem*, La Haye 1870, p. 131, waar gesproken wordt over de door zijn neef Claes Gerritsz. de Vriese georganiseerde verkoop van zijn nagelaten schilderijen op 28 juni 1635. Men verwarre Cornelis Jacobsz. Gael, van wie geen werk bekend is, niet met de in 1660 overleden Haarlemse schilder Cornelis Adriaensz. Gael.

⁷ Vergelijk ook A. Bredius, *Künstler-Inventare*, dl. vii, Haag 1921, p. 87, nr. e.

⁸ Van Beresteyn/Del Campo Hartman, *op.cit.* (zie noot 3), p. 204.

⁹ Vergelijk ook de aan De Grebber toegeschreven afbeelding van een vrouw, in 1958 bij Kunsthandel Brod te Londen en vervolgens in collectie Mr. and Mrs. Henry H. Weldon te New York (cat. tent. *Seventeenth Century Painters of Haarlem*, Allentown (Allentown Art Museum) 1965, nr. 32 met afb.).

¹⁰ C. M. Dozy, 'Sparsa uit Amsterdamsche registers', *Archief voor Nederlandsche Kunstgeschiedenis (Obreen's Archief)* 5 (1882–1883), p. 11.

¹¹ Archiefdienst Westfriese Gemeenten, Hoorn, Notarieel Archief Enkhuizen, Protocol nr. 977, akte nr. 66 (1648); idem, Protocol nr. 956, akten nrs. 253 (1649) en 418 (1650).

¹² Caecilia van Beresteyn (1586–1661) was in tweede echt gehuwd met Dirk van Steenberghe (ca. 1593–1663), die vanaf 1634 notaris in Enkhuizen was, en Margaretha van Beresteyn (1590–1653) was, eveneens in tweede echt, getrouwd met de Enkhuizer arts Dr. Zacheus de Jager (ca. 1600–1650), de hoofdpersoon op het door Christiaan Coeuershof in 1640 geschilderde Enkhuizer anatomiestuk (zie Ekkart, *op.cit.* (noot 2), pp. 84–85, nr. 35).

¹³ De haringkoper en bierbrouwer Pieter van Beresteyn was de bouwer van het huis op de Wierdijk met de gevelsteen 'De Kost gaet voor de baet uyt', dat thans deel uitmaakt van het complex van het Zuiderzeemuseum. Bij de verponding van 1630 had hij van alle inwoners van Enkhuizen de op een na hoogste aanslag.

¹⁴ Ekkart, *op.cit.* (noot 2), pp. 25 en 81.

¹⁵ Ekkart, *op.cit.* (noot 2), pp. 25–30.

¹⁶ Zijn weduwe hertrouwde met Jacob Robbesteyn.

¹⁷ Het betreft de portretten van Albert Roos en Maria Urseling (panelen, respectievelijk 93 × 73 cm. en 89 × 61 cm.), die op 8-11-1887 in Utrecht werden geveild en op 21-2-1888 met de collectie S. B. Bos uit Harlingen bij Frederik Muller in Amsterdam opnieuw in veiling kwamen (cat. nrs. 8 en 9) en daar samen voor 605 gulden werden gekocht door J. E. Goedhart uit Amsterdam. Over de verdere lotgevallen van deze schilderijen zijn geen gegevens gevonden. Albert Roos was commissaris van de Echten Staat in Enkhuizen in de jaren 1649–1654 en werd in 1651 bewindhebber van de Westindische Compagnie. De portretten van Albert Roos en zijn echtgenote zijn ook vermeld bij E. W. Moes, *Iconographia Batava*, Amsterdam 1897–1905, dl. II, nrs. 6522,1 en 8179,1. Een 'deftig mansportret', dat voorkwam op de veiling Amsterdam, 10-10-1848, nr. 228 als gesigneerd C. Ban is niet te identificeren en kan identiek zijn met een van de thans nog bekende schilderijen.

¹⁸ A. Bredius, *Künstler-Inventare*, dl. II, Den Haag 1916, p. 646, nr. 89.

¹⁹ De toeschrijving aan Ban van het eertijds aan Carel Fabritius toegeschreven mansportret uit de collectie Cevat door Christopher Brown, die meende dat de signatuur gelezen moet worden als Ban (zie C. Brown, *Carel Fabritius. Complete edition with a catalogue raisonné*, Oxford 1981, p. 134, nr. R 13 en afb. 71), moet worden verworpen. Het schilderij is, naar mijn mening hoogstwaarschijnlijk terecht, door Werner Sumowski op naam van Barent Fabritius gebracht (W. Sumowski, *Gemälde der Rembrandtschüler*, Landau 1983 e.v., dl. II, p. 914 en nr. 600 met afb.).

²⁰ Zie voor het portret van Aef Blauhulck: Ekkart, *op.cit.* (noot 2), p. 67, nr. 22 met afb. in kleur.

²¹ Het is mogelijk dat de oude toeschrijving aan Jan de Baen, die in de veilingcatalogi van 1947 en 1955 vermeld is, oorspronkelijk gebaseerd was op de resten van een signatuur van Ban; in de betreffende veilingcatalogi wordt echter geen signatuur meer vermeld.

BIJLAGE: CATALOGUS VAN WERKEN

1. Heilige Barbara (afb. 1)

Paneel, 86 × 67 cm.

Gesigneerd op de palmtak: GBAN.

Verblijfplaats onbekend

Literatuur: Cat. *Ausstellung Historischer Gemälde aus bremischen Privatbesitz*, Bremen (Kunsthalle) 1904, nr. 77 (als anoniem, gesigneerd CRAN; de voorstelling als Judith);

G. Pauli, *Gemälde alter Meister im bremischen Privatbesitz*, Bremen 1905, p. 28-29 (als Ban); Thieme-Becker, dl. II, p. 434; Ekkart 1990, p. 30 en afb. 43.

Herkomst: Verzameling Carl Chr. E. Meyer, Bremen, 1904; Veiling Frankfurt a.M., 27-6-1927, nr. 1193 (als Hollandse school); Veiling P. Merveldt e.a., Keulen, 6-11-1928, nr. 9; Kunsthandel Gottschewski, Hamburg, circa 1935.

2. Portret van een eenjarige jongen-1647 (afb. 4)

Paneel, 100 × 72,5 cm.

Gesigneerd middenonder: GBA(N) 1647. Geannotteerd rechtsmidden: ÆTATIS MEÆ I.

Particuliere verzameling, Londen

Literatuur: Ekkart 1990, p. 30 en afb. 44.

Herkomst: Veiling Keulen (Lempertz), 22/24-5-1986, nr. 18 met afb. (als Jacob Geritsz. Cuyt; zie ook advertentie van het veilinghuis in cat. tent. *Nieuw Licht op de Gouden Eeuw. Hendrick ter Brugghen en tijdgenoten*, Utrecht / Braunschweig 1986/1987, met afb.); Kunsthandel Richard Green, Londen, 1988 (geëxposeerd The European Fine Art Fair, Maastricht, 1988, gids p. 58 met afb., als J. G. Cuyt, doch op de beurs zelf reeds als Ban); Kunsthandel Lane Fine Art, Londen, 1988.

3. Portret van een jonge man - 1649 (afb. 5)

Paneel, 67,5 × 56 cm.

Gesigneerd linksmidden: GBAN 1649.

Verblijfplaats onbekend

Literatuur: Thieme-Becker dl. II, p. 433 (abusievelijk als bezit van de Duke of Leicester); Von Wurzbach dl. III, p. 16 (idem); Ekkart 1990, p. 30 en afb. 45.

Herkomst: Collectie Duke of Leinster, Carton (Ierland); Veiling Londen (Phillips), 10-4-1990, nr. 186 met afb.

4. Portret van een man - 1650 (afb. 2)

Koper, ovaal, 23 × 17,5 cm.

Gesigneerd linksmidden: GBAN / 1650.

Rijksmuseum, Amsterdam, inv. nr. A 1345

Literatuur: Von Wurzbach I, p. 51; Thieme-

Becker II, p. 433; P. J. J. van Thiel e.a., *All the paintings of the Rijksmuseum in Amsterdam.*

A completely illustrated catalogue, Amsterdam/Maarssen 1976, p. 99, nr. A 1345 met afb.;

C. Brown, *Carel Fabritius. Complete edition with a catalogue raisonné*, Oxford 1981, p. 134 en afb. 33; Ekkart 1990, p. 30 en afb. 46.

Herkomst: Veiling J. H. Cremer, Amsterdam, 26-10-1886, nr. 105 (voor fl. 103,50 verworven door het museum).

5. Portret van een man - 1650 (afb. 6)

Paneel, 51 × 43 cm.

Gesigneerd rechts onder het midden: GBAN 1650.

Verblijfplaats onbekend.

Herkomst: Kunsthandel P. de Boer, Amsterdam (geëxposeerd Oude Kunst- en Antiekbeurs, Delft, 1975).

6. Portret van een 69-jarige man - 1651 (afb. 7)

Paneel, 119,5 × 88,3 cm.

Gesigneerd en gedateerd rechtsmidden: ÆTATIS SVÆ 69 / GBAN 1651.

Walker Art Center, Minneapolis, inv. nr. X 2136.

Literatuur: *Descriptive Catalogue of the Thomas B. Walker Art Collection*, Minneapolis 1913, p. 113, nr. 171 (als portret van Hendrik VIII door H. Holbein); H. Tietze, *Genuine and False. Copies, imitations and forgeries*, London 1948, p. 43, met afb.; cat. tent. *Fakes and Forgeries*, Minneapolis (The Minneapolis Institute of Arts), 1973, nr. 86, met afb.

Herkomst: Particuliere verzameling, Engeland, 1897; Kunsthandel Colnaghi, Londen.

Opmerking: Het schilderij werd voor 1897 overschilderd tot een portret van de Engelse koning Hendrik VIII. In 1945 kwam de falsificatie aan het licht en werd het schilderij gedeeltelijk schoongemaakt, waarbij in de linkerhelft delen van de overschildering bewaard werden.

7. Portret van Simon Semejns - 1652 (afb. 3)

Paneel, 74 × 60 cm.

Gesigneerd en gedateerd links: ÆTATIS SVÆ 41. / GBAN 1652.

Stichting Semeijns de Vries van Doesburgh
Voorgestelde: Simon Dircksz. Semeijns (eigenlijk: Roodtvelt), gedoopt Enkhuizen 11-12-1610, overleden aldaar 6-11-1666, zoon van Dirck Rieuwertsz. Roodtvelt en Welmet Simonsdr. Semeijns. Bewindhebber Westindische Compagnie (1653-1666) en Oostindische Compagnie (1654-1666), schepen van Enkhuizen 1656, 1659, 1661 en 1663, enz. enz. Huwde te Enkhuizen

30-4-1634 met Aef Jansdr. Blauhulck
(1611-1660).

Literatuur: E.W. Moes, *Iconographia Batava*, Amsterdam 1897-1905, nr. 7147; Ekkart 1990, p. 66, nr. 21, met afb. in kleur.

Herkomst: Vererfd als familiebezit in de families Semeyns, Van Loosen en Snouck van Loosen; na het overlijden van Margaretha Maria Snouck van Loosen (1807-1885) uit haar nalatenschap gekocht door mr. J. de Vries van Doesburgh.

8. Portret van een man (afb. 8)

Paneel, 121 × 88 cm.

Verblijfplaats onbekend

Literatuur: B. J. A. Renckens, 'De Hoornse portretschilder Jan Albertsz.* Rotius', *Nederlands Kunsthistorisch Jaarboek* 2 (1948-1949), p. 232, nr. 92 (als waarschijnlijk door Rotius, zeer vroeg werk van circa 1642).

Herkomst: Veiling Joseph Fievez, Brussel (Fievez), 30-4-1947, nr. 12 met afb. (als Jan de Baen); Société 'Les Amis de Bruges'; Veiling Brussel (Palais des Beaux-Arts), 11/12-10-1955, nr. 139 met afb. (als Jan de Baen).